ชื่อวิทยานิพนธ์ สภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในจังหวัดปัตตานี ยะถาและสดูล

ผู้เขียน

นายวรวรรธน์ ธนพรธัญทิพย์

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

ปีการศึกษา

2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน มัธยมศึกษในจังหวัดปัตตานี ยะลา และสตูล ตามทัศนะของกรูผู้สอนและผู้บริหาร
2 เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี ยะลา และสตูล ตามทัศนะของกรูผู้สอนและผู้บริหาร กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและกรูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี ยะลาและสตูล จำนวน 247 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามครูผู้สอน ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับสภาพและปัญหารวมทั้งข้อเสนอแนะในการจัดการ เรียนร่วมในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี ยะลาและสตูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลได้แก่ คำร้อยละ คำแฉลี่ย คำเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนร่วม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดการ เรียนร่วมแบบเต็มเวลาและครูใช้เทคนิคการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนเพื่อให้เกิดทักษะการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม การวัดผลสอดกล้องกับจุดประสงค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ นักเรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนขณะที่โรงเรียนจัดการแนะแนว และยอกเยี่ยมบ้าน ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ผู้บริหารเห็นความสำคัญของ การจัดการเรียนร่วม ด้านสิ่งแวดล้อม อาคารเรียน อยู่ในสภาพดีเหมาะแก่การเรียนการสอน และมีความสะดวก ปลอดภัยกับนักเรียนเรียนร่วม ด้านงาเประมาณ โรงเรียนได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยและงาเประมาณที่ได้รับ เป็นการ จัดสรรในรูปดูปองทางการศึกษา

2.ระดับปัญหาการจัดการเรียนร่วม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ด้านสิ่งแวคล้อม และด้านงบประมาณ ทั้งภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ 2.90) ข้อปัญหาที่เป็นแบบปลายเปิด ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

มีปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียนมีมาก เวลาไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความถี่มากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนไม่สนใจการเรียน ขาคความรับผิดชอบ ค้านบุคลากร ปัญหา ครูไม่ได้เข้ารับการอบรมเรื่องการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนเรียนร่วมมีความถี่มาก ที่สุด รองลงมาคือบุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วม ค้านสิ่งแวดล้อม มี ปัญหา เกี่ยวกับห้องน้ำ ห้องส้วม สำหรับนักเรียนเรียนร่วมบางประเภท มีความถี่มากที่สุด รองลงมา คือขาดความพร้อมของอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะควก ค้านงบประมาณ โรงเรียนขาดการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐและภากเอกชนมีความถี่มากที่สุด รองลงมาคือ งานประมาณที่ได้รับมีความไม่แน่นอน

3. ข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรสถานศึกษาควรเน้นการมี ส่วนร่วมของชุมชนและบุคลากร การกำหนดกิจกรรมควรให้สอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน สร้างความเข้าใจอันดีต่อนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนร่วม ด้าน บุคลากร โรงเรียนควรจัดหากรูผู้สอนที่ผ่านการอบรมหรือมีความรู้ทางการศึกษาพิเศษรับผิดชอบ โดยตรง กำหนดนโยบายในการรับนักเรียนเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติให้ชัดเจน ครูควร พยายามหาเวลาว่างและต้องเสียสละเวลาในการสอนนักเรียนเรียนร่วมให้มากขึ้น ด้านสิ่งแวดล้อม สถานศึกษาควรจัดสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นใด เป็นการเฉพาะสำหรับ นักเรียนเรียนร่วมและปรับปรงอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทุกประเภทที่มี ในโรงเรียนอย่างทั่วถึง ควรจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมและทันสมัย ปรับปรุงสิ่งแวคล้อมให้เอื้อ ต่อนักเรียนเรียนร่วมอย่างเหมาะสม โรงเรียนควรจัดห้องเรียนไว้ชั้นล่าง ทำทางลาค ราวจับขึ้น บันใดขึ้นลงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้ล้อเข็น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความ สะควกและความปลอดภัยและควรจัดให้มีห้องเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนเรียนร่วม เช่น ห้อง เสริมวิชาการ ห้องกายภาพบำบัค ห้องศิลปะบำบัค คนตรีบำบัคหรือจัคเป็นมุมความรู้ด้านวิชาการ จัดบริการคอมพิวเตอร์แก่นักเรียนเรียนร่วม ด้านงบประมาณ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรระคมพลัง สนับสนุนในการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและต่อเนื่องสำหรับการจัดซื้อสื่อ/วัสดุ เพื่อการ พัฒนาศักยภาพของนักเรียนเรียนร่วมให้สูงขึ้นอย่างเต็มความสามารถเพื่อการพัฒนาประเทศชาติ ร่วมกับคนปกติ ต่อไปในอนาคต

Thesis title State and Problems of Mainstream Education Programme in

Secondary Schools in Changwat Pattani Yala and Satun

Author Mr. Warawat Thanapornthanyathip

Major Program Educational Administration

Academic Year 2005

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the state and problems of mainstream education programme in secondary schools in Changwat Pattani, Yala, and Satun as perceived by teachers and administrators, and 2. to compile problems and suggestions to solve problems of the said programme in the schools as seen by teachers and administrators. The sample consisted of 247 administrators and teachers at the secondary level in the said provinces. The instruments used were two questionnaires: one for teachers and the other for school administrators concerning the state and problems as well as suggestions regarding the said programme. The statistics for data analysis were percentage, mean, and standard deviation.

The research findings were as follows.

- 1. Regarding instructional activities, most schools provided a full-time mainstream programme. The teachers employed a teaching technique that allowed students' participation in instructional activities to result in skills of living with others in society. The assessment corresponded to the content areas. The students were interested in activities for learner development, while the school provided guidance and visited the students at home. Regarding the personnel involved in the programme, the administrators saw the programme as being important and responded to the policy of the programme. Regarding the environment, the school buildings were in good condition and suitable for instruction as well as convenient and safe for the students in the programme. Regarding budget, the schools were provided with limited budget and what was provided came in the form of educational coupons.
- 2. The whole level problem of about the mainstream educational management Regarding to the instructional activities, the personnel in the involving in the programme through the

were not interested in learning and were lacking in responsibility. Concerning personnel, there was the problem of teachers having no training in mainstream instruction and lacking in knowledge and understanding of mainstream education management. About the environment, toilet facilities were a problem for some students in the programme, and the schools were in need of proper physical plant and other facilities. Regarding budget, the schools lacked budgetary support from the state and private sectors, and the budgetary allocations were unstable. As a whole, the problems were at a moderate level.

3. Regarding suggestions on instructional activities, the institutional syllabuses should stress community and personnel participation. Activities should be arranged so that they respond to the learners' needs. Students, guardians, and the community should be made to understand the programme. Regarding the personnel involved in the programme, the schools should seek teachers with special training and special education to take charge. A policy for student admission should clearly be determined in consultation with regular students. Teachers must find more free time and give more of their time helping special students in the programme. Concerning the environment, the schools should provide more teachinbg media, facilities, and other forms of assistance especially for special students, and make the physical plant suitable for all students with any deficiency throughout the schools. The environment should be appropriate and modern, and should be improved suitably for special students. The schools should put the classrooms concerned downstairs, with inclines and stair rails up and down for students who require the use of wheelchair. Convenience and safety must be taken into account. There should be learning-enhancement rooms for special students, for example, academic-enhancement room, physical-therapy room, and art-therapy or music-therapy room, or an academic corner may be provided, as well as computer service. Budgetwise, all concerned should join force in supporting the schools with an adequate and continuing budget for purchase of media and materials for development of special-student potentials to the best ability possible so that special students can join with regular students in furthering national development.